

[Landbrugsministeren]

biotika og kemoterapeutika i kød og slagteaffald fra husdyr samt i mælk og æg og bekendtgørelse nr. 496 af 28. september 1978 om begrænsning i anvendelse af lægemidler til husdyr.

I sidstnævnte bekendtgørelse er kloramfenikol-holdige lægemidler forbudt anvendt på husdyr, hvilket især er betinget af, at kloramfenikol er særdeles virksomt over for visse tarminfektioner hos mennesket.

Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 529 af 12. oktober 1977 om tilsætningsstoffer til foderstoffer giver endvidere nøje forskrifter for, hvilke antibiotika og mængder af sådanne der må benyttes i foderstoffer.

Landbrugsministeriet fører gennem veterinærdirektoratet og statens foderstofkontrol kontrol med bestemmelsernes overholdelse, og det skal nævnes, at der siden sommeren 1978 er iværksat en øget kontrol på slagterierne med henblik på at hindre markedsføring af kødprodukter med restkoncentrationer af antibiotika.

Principielt er der ikke forskel på lægemidler til human anvendelse og veterinær anvendelse. Ved registrering af et lægemiddel, der påtænkes markedsført til anvendelse på dyr, fastsætter sundhedsstyrelsen i samarbejde med veterinærdirektoratet tilbageholdelsestider før levering til slagning eller levering af mælk og æg.

De danske bestemmelser på lægemiddelområdet må betegnes som væsentlig mere restriktive end de tilsvarende i lande, vi sædvanligvis sammenligner os med, og der synes på nuværende tidspunkt ikke at være behov for nye initiativer med henblik på at gøre anvendelse af antibiotika og kemoterapeutika mere restriktiv. Udviklingen følges imidlertid nøje.

I spørgsmålet anvendes betegnelsen smitsomt resistente bakteriestammer fra det industrialiserede husdyrbrugs affald. Det er korrekt, at videnskabelige undersøgelser har vist, at resistens imod antibiotika i visse tilfælde kan overføres fra bakterie til bakterie, men betegnelsen smitsom er fejlagtig. I alle tilfælde er det et forhold, der ikke specielt er relateret til det industrialiserede husdyrbrug, lige så lidt som gødning m.m. skulle rumme nogen særlig risiko for mennesker i denne sammenhæng.

Ved forekomst af smitsomme sygdomme i husdyrbruget gælder særlige sikkerhedsbe-

stemmelser for håndtering af gødning, uanset om denne forekommer i flydende eller fast form. Endvidere vil den høje slagtehygiejne på danske slagterier og fødevarer virksomheder i det hele taget være garanti for, at bakterieniveauet i de animalske produkter ikke bør give anledning til ængstelse hos konsumenterne.

Til *socialministeren* (2/3 79) af:

Erlendsson (FP):

»Vil ministeren tage skridt til, at reglerne for et svært psykisk handicappet barns anbringelse i familiepleje uden for barnets hjemkommune udformes på en måde, så den modtagende kommune får medbestemmelse på lige fod med den anbringende kommune og således, at merudgifter for den modtagende kommune dækkes af den anbringende kommune?«

(Spm. nr. 651).

Begrundelse.

Ved anbringelse af et svært psykisk handicappet barn i familiepleje uden for hjemkommunen vil denne kunne skyde væsentlige udgifter, f. eks. til støttepædagog og andre udgifter, over på den modtagende kommune.

Besvarelse (9/3 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

I henhold til bistandslovens § 33, stk. 1, nr. 3, jfr. § 66, stk. 1, 1. punktum, kan det sociale udvalg beslutte at anbringe et barn eller en ung i familiepleje.

De nærmere regler herom findes i socialministeriets cirkulære af 30. september 1975 om dag- og døgnpleje efter bistandsloven og i socialstyrelsens cirkulæreskrivelse nr. 526 af 18. juli 1977 med supplement af 5. december 1977.

I disse regler er det fastsat, at det sociale udvalg kan træffe aftale om anbringelse af et barn i familiepleje i en anden kommune end barnets opholdskommune. En sådan anbringelse skal ske i samarbejde med det stedlige sociale udvalg. Inden anbringelsen skal der foreligge en erklæring fra sidstnævnte udvalg om, at hjemmet i det mindste opfylder betingelserne for at få plejetilladelse til et barn eller en ung som den, sagen drejer sig om.